

נעשה אדם

ומביא גואל לבני בנייהם למען שמו

ברוך אתה ה' אלקיינו ואלקי אבותינו אלקי אברךם. אלקי יצחק. ואלקי יעקב. הא-ל הגדול הנבhor והנורא אל עליון. גומל חסדים טובים. וקונה הפל. ווצרת תסדי אבות. וمبיא גואל לבני בנייהם למען שמו באחבות: מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה ה' מגן אברךם:

Blessed are You, Hashem, our G-d and the G-d of our forefathers, G-d of Avraham, G-d of Yitzchak and G-d of Yaakov, the great, mighty and awesome G-d, the supreme G-d, Who bestows beneficial kindness and creates everything, Who recalls the kindnesses of the Patriarchs and brings a Redeemer to their children's children, for His Name's sake, with love. O King, Helper, Saviour and Shield. Blessed are You Hashem, Shield of Avraham.

אבודרham שמוña עשרה
וזכר חסדי אבות שנאמר (ויקרא כו, מב) זכרתי את בריתך יעקב וגוי וכתיב (ירמיה ב, ב) זכרתי לך חסד נוריך. ומביא גואל על שם (ישעה סט, כ) ובא לציון גואל. ואמר חסדי אבות אצל הגאולה כלומר זכר חסדי אבות לבנייהם לגאלם ואך אם תמה זכות אבות מביא גואל לבני בנייהם. למען שמו ע"ש (ישע' סג, טז) גואלנו מעולם שםך.

גמ' שבת נה.

מאיימי תהה זכות אבות אמר רב מימות הוושע בן בاري שנאמר אנלה את נבלתה לעני מאהביה ואיש לא יצילנה מידי ושמואל אמר מימי חזאל שנאמר וחואל מלך ארם לחץ את ישראל כל ימי יהואחו וכתיב ויחן ה' אותן וירחםם ויפן אליהם למען בריתו את אברהם יצחק ויעקב ולא אבה השחיתם ולא השליכם מעל פניהם עד עתה רבבי יהושע בן לוי אמר מימי אליהו שנאמר ויהי בעלות המנה וינש אליו הנביה ויאמר ה' אלקי אברהם יצחק וישראל הימים יודע כי אתה אלקים בישראל ואני עבדך ובדרכך עשתי (את) כל הדברים האלה וגוי ורבבי יוחנן אמר מימי חזקיהו שנאמר למרבה המשרה ולשלום אין קץ על כסא דוד ועל ממלכתו להכין אותה ולסעה במשפט ובצדקה מעתה ועד עולם קנאת ה' צבאות תעשה זאת וגוי:

And since when has the merit of the Patriarchs been exhausted? — Rab said, Since the days of Hosea the son of Beeri, for it is written, [And now] will I discover her lewdness in the sight of her lovers, and none shall deliver her out of mine hand. Samuel said, Since the days of Hazael, for it is said, And Hazael king of Syria oppressed Israel all the days of Jehoahaz; and it is written, But the Lord was gracious unto them, and had compassion upon them, and had respect unto them, because of the covenant with Abraham, Isaac, and Jacob, and would not destroy them, neither cast he them from his presence until now R. Joshua b. Levi said: Since the days of Elijah, for it is said, And it came to pass at the time of the offering of the evening oblation, that Elijah the prophet came near, and said, O Lord, the God of Abraham, of Isaac, and of Israel, let it be known this day that thou art God in Israel, and that I am thy servant, and that I have done all these things at thy word. R. Johanan said: Since the days of Hezekiah, for it is said, Of the increase of his government and of peace there shall be no end, upon the throne of David, and upon his kingdom, to establish it, and to uphold it with judgement and with righteousness for henceforth even for ever. The zeal of the Lord of hosts shall perform this.

תלמיד ירושלמי סנהדרין נ.
רבי יודע בר חנן בשם ר' ברכיה אמר הקב"ה לישראל בני אם ראייתם זכות אבות שמתה זכות אמהות שנתמותטה לכון והידבקו בחחד מה טמא כי ההרים ימושו והגבעות תמוטינה. כי ההרים ימושו והגבעות תמוטינה זו זכות אמהות מכאן והילך וחכדי מאתך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך ה':

ישעה נ"ז:
כִּי הָרִים יִמּוֹשׁוּ וְהַגְּבֻעֹת תִּמּוֹטְנָה וּזְסִדִּי מַאֲתָר לֹא יִמּוֹשׁ וּבְרִית שְׁלֹבִי לֹא תִּמּוֹט אָמֵר
בָּרוּךְ הוּא:

For the mountains shall depart and the hills totter, but My kindness shall not depart from you, neither shall the covenant of My peace totter," says Hashem, Who has compassion on you

ישעה ס"ג:ט"ז
כִּי אַתָּה אָבִינוּ כִּי אָבָרָהָם לֹא יִדְעֵנוּ וַיִּשְׂרָאֵל לֹא יִפְרֹעֵן אַתָּה דְּ אָבִינוּ גָּאַלָּנוּ מִעֲזָלָם
שְׁפָרָה:

For You are our father, for Abraham did not know us, neither did Israel recognize us; You, O L-rd, are our father; our redeemer of old is your name.

מלבי"ם שם

כִּי אַתָּה - מִתְחִיל לְטַעַן נִגְד שְׁנִי אֱלֹהָה. אַ] נִגְד מָה שַׁהְתַּלְוָן אֵיךְ הַמּוֹן מַעַיךְ וַרְחַמְךָ הַתַּאֲפָקָו עֲתָה. אָוֹמֵר הַלָּא אַתָּה אָבִינוּ - הַלָּא אֵין לְנוּ אָב אַחֲרָךְ כִּי אָבָרָהָם לֹא יִדְעֵנוּ - וְאֵיךְ לֹא יִרְחַם הַאָב עַל בָּנוֹ, (אָבָרָהָם לֹא יִדְעֵנוּ וַיִּשְׂרָאֵל לֹא יִכְירֵנוּ - הַיְדִיעָה הִיא בְּשִׁלְךָ וְהַכְּרָה הִיא ע"י שָׁרָאָה בְּבָחוֹשׁ, אָוֹמֵר אָבָרָהָם לֹא יִדְעֵנוּ כִּי מַחְלַצְיוֹ יִצָּא גַם יִשְׁמְעָל וְעָשָׂו וְלֹא יִדְעֵן כִּי אַחֲנָנוּ נָהָיה עִם ה' בִּיהוּד, וַיִּשְׂרָאֵל הָגֵם שַׁהְוָא כִּבְרֵי יִדְעֵן שְׁבָנָיו יְהִוָּה שְׁבָטֵי ה', מ"מ לֹא הַכִּיר אַחֲנָנוּ בְּעִינֵינוּ). בַּ] נִגְד מָה שַׁהְתַּלְוָן אֵיךְ קָנָאָתָךְ וְגַבּוֹתָיךְ, טַעַן הַלָּא אַתָּה אֵיךְ אָבִינוּ גָּאַלָּנוּ מִעֲזָלָם שְׁמָךְ - הַלָּא שְׁמָךְ אָשָׁר בּוֹ נִזְדַּעַת מְעוּלָם, הַוָּא שַׁאֲתָה אָבִינוּ גָּוָלָנוּ. הַלָּא רַק בְּשֵׁם זֶה יְדָעִים אָוֹתָךְ שַׁאֲתָה אָבִי יִשְׂרָאֵל וְגָוָלָם. וְמָה תַּעֲשֶׂה לְשִׁמְךָ לְשִׁמְךָ הַזֶּה אֵיךְ קָנָאָתָךְ עַל שִׁמְךָ זֶה הַמְּחֹולָל עֲתָה בְּאָמָר הָגּוּם מִבְּלַתִּי יִכּוֹלֶת?:

רינת חיים ע"מ' כ"ז

כְּלָוּמָר יִשְׁלַׂח הַהְנָגָה שֶׁל "לְמַעַן שְׁמָרוּ" שְׁמַכְתָּה יִגְּאַל אַתָּה אָוֹיִם לְפִי מַעֲשֵׁינוּ, יִסּוּד זֶה מִבָּאָר רְמַחְלַׂל בְּאֲרִיכּוֹת (דַּעַת הַבּוֹנוֹת עַמ' ט"ז-י"ז, מ"א-ב' וְעוֹד) וְהַוָּא עַנְנִין הַנְּגָתָת גִּלְוִי הַיְהוּד, כְּמוֹ שְׁכַתְבָּה (שם, עַמ' מ') "וּמִצָּא שַׁבָּאת מִדּוֹת אֱלֹהָה" – הַהְנָגָת הַמִּשְׁפְּט, וַיִּהְנַגֵּת הַיְהוּד כְּמוֹ שְׁמַבָּאָר לְהַלֵּן – "אוֹחֵז הָאָדוֹן בְּהַתְּמִיד... אֵמִידָת הַשְּׁכָר וְעוֹנוֹשׁ... וְנִקְרָאת הַהְנָגָה זֶה... הַהְנָגָת הַמִּשְׁפְּט... וְהַוָּא לְפִי מִידָת הַשְּׁכָר וְעוֹנוֹשׁ – הַקְּבָ"ה כְּבִיכְול מַשְׁעַבְד מַעֲשֵׂיו לְמַעֲשֵׂי בְּנֵי אָדָם, שָׁאַם הַן טּוּבִים גַם הָוָא יִטְבֵּן, וְאַם הַמִּרְעִים יִכְרֹחַ, כְּבִיכְול, לְהַעֲנִישָׂם... וּכְמַאֲמָר ז"ל (אֵיכָה רַבָּה א' ל"ג) 'בָּזְמָן שִׁיַּשְׂרָאֵל עוֹשִׂים רְצָוֹנוֹ שֶׁל מָקוֹם – מַוְסִּיפִים כַּח בְּגַבּוֹרָה שֶׁל מַעַלָּה, וּכְשָׁאַין עוֹשִׂים רְצָוֹנוֹ שֶׁל מָקוֹם – מַתִּישִׁין כַּח שֶׁל מַעַלָּה ח'וֹי, אַמְנָמָן וּדְאיַי הַקְּבָ"ה אַיְנוּ מַוְרָחָה אֶלָּא שְׁךָ רְצָה לְשַׁעַבְד הַהְנָגָתינוּ לְפִי מַעֲשֵׁינוּ, אֶבְלָמַאֲדִיךְ גַּיְסָא" מַעֲוָצָם יְהוָד שְׁלִיטָתוֹ הָוָא שָׁאַין לוֹ שָׁוֹם הַכְּרָה וְכִפְרָה כָּלָל, וְכָל סְדָרִי הַמִּשְׁפְּט – כְּלָוְם תְּלוּיִים בְּרַצְוֹנוּ, וְלֹא שָׁהָוָא מַוְרָחָה בָּהָם כָּלָל... וְכָשָׁהָוָא רְצָה – אַיְנוּ חַוִּישׁ לְכָל הַמְּעָשִׂים, וּמִיטִּיב בְּטוּבוֹ לְמַיְ שְׁרָצָה... וְאוֹזֵן נִאֲמָר (ירמיהו נ' ב':כ) "יִבּוּשׁ אֶת עַוְן יִשְׂרָאֵל וְאַיְנוּ גּוֹי כִּי אָסְלָח לְאַשְׁר אָשְׁאֵר" וּכְן נִאֲמָר (ישעה מ'ח:יא) "לְמַעַן יִלְמַדְעַנִּי אַיְלָה כִּי אֵיךְ יִחְלֵל" (דעת עמ' ט"ז-י"ז). וּלְמַעַן גִּלְוִי הַיְהוּד תְּבוֹא הַגָּאֹלה גַם בְּדָוֶר שְׁכָלוֹ הַיְיָ, שְׁמַעְשִׁינוּ לֹא זֶה בְּלִבְדֵּק שְׁאַנְנוּ מִסְפִּיקִים לְהַבִּיא בְּזַכְוֹתָם אֶת הַגָּאֹלה, אֶלָּא הַמִּפְּלוּגִים לְגַאֲוָלה, כְּמוֹ שְׁכַתְבָּה (שם עמ' י"ז) "זֶה אֲתָא נִחְמַתָּנוּ בְּעַנְיָנוּ, כִּי לֹא עַל מַעֲשֵׁינוּ יִפְקֹד וְלֹא לְזַכְוֹתָנוּ יִמְתַּיִן, או מַחְסְרוֹן מַעֲשִׂים יְחִילְפָנוּ ח"וֹ, אֶלָּא מִפְנֵי הַשְׁבּוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְוֹתֵינוּ וְהַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרָת, הַנָּה אֲפִילּוּ זֶה אֲתָא נִשְׁתַּחַת לִישְׂרָאֵל – כִּשְׁגַּיִע עַת מָועֵד, יוֹם נִסְתַּחַם בְּלִבְוֹן, הַנָּה עַל כָּל פְּנִים יוֹשִׁעֵנוּ וְדוֹאֵי, כִּי אֲדוֹן כָּל הָוָא, וַיְכֹל לְעֹשָׂת כֵּן כַּשָּׁהָוָא רְצָה". כָּל זֶה כְּדַי לְגַלוֹת אֲתָה יְהוָד שָׁהָוָא הָאָדוֹן וְאַיְן לוֹ שָׁוֹם מְנוּעַ וְמַעְכָּב, וְזֶה עַומְקָה הַכּוֹנָה שֶׁל "מַבְיאָ גָּוָל לְבָנָי בְּנֵי הַמִּזְרָח" לְגַלוֹת אֲתָה שְׁמוֹ – הַהְנָגָת הַיְהוּד שְׁלֹו, לְכָן בְּכָל אָפָן תְּבוֹא הַגָּאֹלה.

עלת תמיד פ' כ"ב
גַּוְאֵל הָוָא מֶלֶךְ הַמִּשְׁיחָ, וְאָמֵר לְשׁוֹן הַשְּׁכָל זָמֵן מִשְׁךְ הַגָּלוֹת הַשְׁתְּלִשּׁוֹלָת לְגַאֲוָלה לְגַאֲוָלה הַעֲתִידָה שְׁתַּהְיָה בְּמַהְרָה.

דרך ה' – חלק ד פרק ד

וּמַעְמָקָה הַעֲנִין הָוָא, כִּי הַרִּי כְּפִי הַסְּדָרִים שִׁסְּדַרְתָּה חַכְמָתוֹ יִתְ' לְתִיקְוָן שֶׁל הַנְּבָרָאִים, כִּמ"ש בְּחַלְקָא', הַנָּה יִשְׁעַנְנִים רְבִים שֶׁל דַּעַ שְׁמַתְגָּלְלִים וּסְבוּבִים בְּעוֹלָם, אֶמְצָד בְּחַיּוֹתָן שֶׁל בְּנֵי הַחֲוֹתָאִים, וְאֶמְצָד מָה שְׁגַּזְרָה עַלְיהָם לְעַנְשָׂן, וּנְרָא הַדָּבָר לְכֹאֲוָרָה שְׂזָה הַפְּקָדָרָנוּ יִת', כִּי הַנָּה הָוָא יִת' שְׁאַיְנוּ רְצָה אֶלָּא בְּטוֹב וְכָל חַפְצָו לְהַיְטִיב, וְהַנָּה שְׁמוֹ יִת' מִתְחַלֵּל בְּשְׁלִיטָת הַרְשָׁעִים וּבְתַּגְבּוּרָת הַרְעָוָת וְהַקְּלָקְלוּרִים. אַמְנָמָה יְהִוָּד יִת' וּמַעְמִיק בְּעַנְיָנוּ, יִדְעָ, כִּי עַל כָּל פְּנִים אֵין כֵּל זֶה אֶלָּא סִבּוֹב מִסְבִּיתָה בְּדָרְךָ עַמְקָעָ, כָּל מַתְכּוֹנִים לְנִקְוֹתָה הַשְּׁלָמָת הַבְּרִיאָה וּבָה מִסְתִּיםִים, וּכִמ"ש בְּחַלְקָא'. וּנְמַצָּא שְׁהַקְּבָ"ה הָוָא הַמְּנַגֵּג אֶת הַכָּל בְּאַמָּת, וּנְצַחַט לְבָדְהָה שְׂזָה תָּקָומָ, שְׁהִיא הַגְּיָעָטוֹ וְשְׁלִימָתוֹ אֶל בְּרוֹאֵין, וּכִמ"ש שְׁמָךְ. אֶלָּא שְׁלִפְיָה אַמְתָּה הַעֲנִין צְרִיכִים הַדָּבָרִים לְהַתְּגָלֵל בְּגַלְגָּלִים אֶלָּה עַל פִּי יִסּוּדָה הַחֲכָמָה הַגְּנָפָלָה וְהַטּוֹב הַאֲמִתִּי, וּיְדֹעַ בְּסֻוף כָּל הַגָּלוֹת הַעֲלָה בְּדָרְכֵיכֶם לְבָא אֶל הַתְּכִלָּת הַאֲמִתִּי, שְׁהָוָא הַטּוֹב הַאֲמִתִּי שְׁזַכְרָנוּ. וּמְמַה שְׁנָכַל עַד בְּעַמְקָה זֶה הַעֲנִין הָוָא בְּגִילִי אַמְתָּה יִת'. וּזה כִּי הַנָּה כָּרְבָּרָנוּ שְׁכַלֵּל כָּל הַמִּסְבּוֹת הַאֲלָה בְּדָרְכֵיכֶם לְבָא אֶל הַרְעָוָת הַאֲמִתִּי. וְזֶה כִּי הַנָּה בְּרָא הַבָּרוֹא יִת' אֶת הָרָע

לשייבורו בני האדם, ויקבעו בעצם ובבריה את הטוב. והנה חוקים רבים ושרשיהם גדולים הושרשו בעניין הזה לשישתלם בכל חלקיו ובחינותיו, כי אולם פרטם רבים ימצאו בעניין מציאותו של הרע בבריה, פועלותיו, ושליטתו, ופרטים רבים כמו כן בעניין יחסו של האדם עמו במא שהוא נתן תחתיו ומושם בתוכו, ובעניין התגברו עליו והתפתחו ממאסרו וככושו אותו, וענין מציאות הטוב, התפשטו והתחזקו כפי הכנע הרע והכבשו. ואמנם שרש כל מציאות הרע, פועלותיו ושליטתו, הוא העלים הברוא ית' את יהודו, שאנו מתגלה בעצם אמתחו לכל, וכי שיעור העלם כך הוא שיעור כה מציאותו של הרע, וכמ"ש בחלק א'. ורש שאל ביטול הרע והברתו והקבע כל הבריה בטוב, הוא גילוי אמתת יהודו ית'. והוא מה שאמר הכתוב, ראו עתה כי אני הוא וכו', וכותב, למן תדעו ותאמינו וכו' לפנוי לא נוצר אל ואחרי לא היה. ונמצא שסוף תיקון כל הבריה תלויה בגילוי יהודו ית'. והנה הוא היה הוא ויהיה תמיד אחד יחיד ומיחוד, אלא שעכשוינו אינו מגולח לכל כראוי, ולעתיד לבא יתגלה למגורי לכל הברואים, כמ"ש, ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד. אמן יישראל שוכן לזרתו האמיתית, יודעים האמת הזה ומעמידים עליו גם עתה, והוא מ"ש, ואתם עדי נאם ה', וזה זכות גדול לנו. והנה כלל ההנאה של העוה"ז מתחלקת להנאהת היום והנאהת הלילה, וכמ"ש בחלק ג' פרק א', ובכל בוקר ובכל ערב מתחדשים הסדרים ומשמרות המלאכים לתפקידם כפי סדר ההנאה. ואולם נתחיבנו בני ישראל להעיר על אמתת יהודו ית' בכל הבחינות, פירוש - בין בבחינת המציאותות, שהוא לבדו המצוי המוכרח וכל הנמצאים ממנו הם נמצאים ובו תלוים. בין בבחינת השליטה, שהוא לבדו ית"ש השליט המיחוד ואין פועל שיפעל אלא מכח ורשות שניתנו לו ממנו. בין בבחינת ההנאה, דהיינו שאע"פ שהסיבות רבות גדולות ועמוקות אין המسبب אלא אחד ואין התכלית אלא אחת, דהיינו הוא ית"ש המסביר את הכל אל תכלית השלימות האמיתית, ואע"פ שאין דבר זה גלוית עתה באמת הנה אמתת הדבר כך היא, וכן יגלה וירודע בסוף הכל:

¹ This also includes another deep concept. The system devised by God's wisdom for the benefit of all things created includes many concepts of evil, as explained in the first section (I:5:8). The concept of evil can then have an effect and influence in the world. Some of these are a result of man's own free will and sins, while others are a consequence of what is decreed to punish him.

Superficially, this may seem to go against God's Will. He wants only good, all His desire is to do good, and His Name is desecrated when the wicked have power and the forces of evil and corruption prevail. Nevertheless, one who truly knows God's ways, and delves deeply into their significance, realizes the true meaning of this. All of this is a circuit consisting of various causes, which in a profound manner are all aimed toward one point, namely the perfection of all creation. When this purpose is accomplished, all these elements of evil will cease to exist, as explained in the first section (I:3:4).

God is therefore ultimately the actual Director of all things, and His Plan alone is what will abide.¹⁹ His good and perfection will then ultimately be bestowed upon all His handiwork, as explained in that section.

According to the way in which God's incomprehensible wisdom and true good founded creation, however, it was ordained that the true nature of the ultimate goal come about through these roundabout ways [involving evil]. At the end of all these, however, it will be known that God is One, Alone and Unique (*Echad, Yachid, U'Meyuchad*), and that it was He who caused all these things in order to bring about the true goal, which is the genuine good that we have discussed.

Also included in this profound concept is the revelation of the true nature of God's unity.

We have already explained how all these roundabout ways are a general result of the fact that God created evil in order for man to banish it and thus integrate good, both in himself and in all creation. This concept gives rise to many principles and fundamental processes, all required by man to perfect every element and aspect of his being. For evil has many details, effects and influences, both in its intrinsic existence and in its relationship to man. Through all these, man is affected by evil and placed in its midst in such a way that he can overcome it, release himself from its fetters, and eventually conquer it completely. The existence of good, as well as its propagation and fortification, all depend on the extent to which evil is subjugated and conquered.

The basis of the existence of evil, as well as its activity and influence, is the fact that God hides His unity and does not reveal Himself with the power of His true Essence. The degree to which evil can exist then depends on the degree to which God hides Himself, as discussed in the first section (I:5:8).

The basis of the annihilation and removal of evil, as well as the perpetuation of good in all creation, is therefore the revelation of God's unity. This is the meaning of what God says in the Torah (*Devarim* 32:39), "Behold now that I — I am He — [and there is no god with Me]."²⁰ It is likewise written (*Yeshayahu* 43:10), "They must know and believe... [that I am He]; before Me no god was formed, and after Me there will be none."²¹

שמות י"ז:ט"ז

וַיֹּאמֶר כִּי יְד עַל כִּסֵּת מִלְּוֹמֶה לְהַבְּעֵמֶלֶךְ מִזֶּרֶת דָּרֶךְ:

And he said, For there is a hand on the throne of the Eternal, [that there shall be] a war for Hashem against Amalek from generation to generation.

רש"י שם

וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ. כִּי יְד עַל כִּסֵּת יְהָה. יְהָה כָּל הַקָּנָ"ה תָּולֵמָה לִיְצַעַן כְּסָלָו לְהִוָּת לוֹ מִלְּחָמָה וְלִיְתָה כְּעֵמֶלֶךְ נְוֹלָמִית וּמְנוּסָה כִּסֵּת וְלִיְתָה כָּסָלָו וְלִיְתָה כָּל הַקָּנָ"ה חָלֵן צָמוֹדָלָס וְלִיְתָה כְּסָלָו צָלָס עַל צִימָהָה צָמוֹדָלָס וְכִימָהָה צָמוֹדָלָס יְהָה כָּסָלָו וְאַכְסָלָו צָלָס צָנָהָמָל (תָּלִילִיט ט) הַלְּוִיכָתָם צָמוֹדָלָס עַל צִימָהָה צָמוֹדָלָס צָלָס צָנָהָמָל (תָּלִילִיט ט) וְעַל יְהָה נְתָתָה לְכָל זְכָרָתָה הַמָּה מְהָוָה אָוֹמֶר חָלֵי וְהָלְעָלָס יְצָבָה הָרִי כְּסָלָו צָלָס.

For there is a hand on the throne of the Eternal: Heb. פִּי־יְד עַל כִּסֵּת יְהָה. The hand of the Holy One, blessed be He, was raised to swear by His throne, to have a war and [bear] hatred against Amalek for eternity. Now what is the meaning of **כִּסֵּת** [as opposed to **כָּל**] and also [why is] the Divine Name divided in half? [i.e., why is the Name **יְהָה** used instead of **יְהָהָה**?] [The answer is that] the Holy One, blessed be He, swore that His Name will not be complete and His throne will not be complete until the name of Amalek is completely obliterated. And when his name is obliterated, the Divine Name will be complete, and the throne will be complete, as it is said: "The enemy has been destroyed; swords exist forever (לְלִלָּת)" (Ps. 9:7); this [who they are referring to] is Amalek, about whom it is written: "and kept their fury forever (לְלִלָּת)" (Amos 1:11). "And You have uprooted the cities-their remembrance is lost" (Ps. 9:7) [i.e., Amalek's obliteration]. What does it say afterwards? "And the Lord (הָרָא) shall sit forever" (Ps. 9:8); thus [after Amalek is obliterated] the Name is complete. "He has established His throne (כָּלָו) for judgment" (Ps. 9:8). Thus the throne is complete [i.e., thus the throne, here spelled with an "aleph," is now complete].

Shemoneh Esrei (R' Leff) p45-6

A possible simple explanation of this idea is that this Ineffable Name of G-d represents the fact that He was, is, and always will be – *haya hoveh veiyehiye*. The first two letters of the Name, *yud* and *hei* are the base letters for the words *haya* and *iyehiye*, whilst the last two letters, *vav* and *hei* are the base of *hoveh*.

As long as evil exists, it is possible to see Hashem through the testimony of the Torah to past miraculous events and the prophecies concerning future miracles. However, in the present, it is difficult to see Hashem clearly in this world. Therefore, when the Redemption will come, G-d's Name will be complete once again. In this context the Geulah will be for His Name's sake.

רינת חיים שם

היה מקום לומר שהגאולה כאשר תבוא לא בזכיותינו אלא "למען שמו" תחסר ממנה האהבה, כדוגמת אדם המתכוון חכנית ורוצה שיעזרו לו להוציאה לפועל. ואם לא סייעו בידו והוא מוציא אותה לפועל בצורה אחרת מכפי מה שתיכנן לכתהילה, לא יהיה מרצה מכך ויהיה לו תרעומת על אלה שלא עזרו לו, כך גם הקב"ה שהמלכתה רצתה שהגאולה תהיה בזכיותינו, ואם איננו ראויים והוא גואלנו בכל זאת "למען שמו", תחסר באהבת הש"ת אותנו בוגאלה כזו, لكن אנו אומרים גם אם תהיה באופן כזה היא תהיה "באהבה", מכיוון שהחсад והרצון להיטיב של הקב"ה הם כל כך גדולים שבכל אופן שהוא, יפעל הקב"ה וישפיע "באהבה".